

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 577-1912)

Originalt emne

Kørsel

Kørsel/Omnibuskørsel

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 6. marts 1913](#)
- 2) [Byrådsmødet den 25. marts 1913](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 6. marts 1913 - side 16

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 577-1912)

Andragende fra A/S Brabrand -Aarhus Automobilselskab om Anvisning af Holdeplads paa et centralt Sted, f. Eks. Store Torv, og paa Vesterbros Torv.

Formanden meddelte, at der forelaa Erklæring fra Politiet om, at det intet havde at erindre mod Andragendet. Antagelig vilde det være rigtigt at indhente Brolægningsudvalget Erklæring.

Jakob Jensen tilraadede at lade Brolægningsudvalget erklære sig om Andragendet. Der var vel næppe noget at indvende imod at give Selskabet Lov til at fra en Holdeplads, men forhaabentlig vilde Tilladelsen ikke blive givet for mere end et Aar ad Gangen.

Mikael Johansen fandt det rigtigst at nægte Andragendet, ligesom man havde nægtet et lignende Andragende fra et Selskab i Aaby.

Jakob Jensen paapegede, at der i hvert Fald formelt var nogen Forskel paa det

foreliggende Andragende og Andragendet fra Aaby. I det sidste blev der søgt om en Koncession, medens der i det første kun blev andraget om at faa en Holdeplads.

Skulde der være Stemning for helt at nægte Andragendet, skulde Taleren imidlertid intet have der imod.

Mousten anbefalede at lægge alle mulige Hindringer i Vejen for den Slags Foretagender, ogsaa af Hensyn til Byens egne Automobilforretninger.

Christensen fandt det rigtigst, da man havde nægtet Andragendet fra Aaby, saa ogsaa at nægte det foreliggende Andragende. Enkelte af Andragerne havde saa store Ejendomme her i Byen, at der nok maatte kunne findes en Holdeplads hos en af dem.

Jacobsen ansaa det for tvivlsomt, om det var rigtigst at nægte den Slags Andragender, da man dog gerne vilde have Landboerne ind til Byen.

Det vedtoges at indhente Brolægningsudvalgets Erklæring.

Uddrag fra byrådsmødet den 25. marts 1913 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 577-1912)

Andragende fra A/S Brabrand-Aarhus Automobilselskab om Anvisning af Holdeplads paa et centralt Sted, f. Eks. Store Torv, og paa Vesterbros Torv

Fra Brolægningsudvalget forelaa Indstilling om at bevilge Andragendet paa følgende Vilkaar:

1. Selskabet løser Borgerskab i Aarhus.
2. Tegning til Automobilet approberes, og Automobilets mobilets Udstyr staar til enhver Tid under Brolægningsudvalgets Kontrol.
3. Der betales en aarlig Afgift af 300 Kr. for Holdeplads i Byen og 100 Kr. for Holdeplads paa Vesterbros Torv. Udenfor Holdepladserne maa ikke optages Passagerer.
4. Byraadet kan til enhver Tid forlægge Holdepladserne og Kørselsruterne. Den foreløbige Kørselsrute vil være: Silkeborg Landevej, Vesterbrogade, Vesterbros Torv, Vesterport, Vestergade, Lille Torv, Borgporten, Store Torv.

5. Taksterne 25 Øre resp. 10 Øre (til Aabyhøjs østre Bydel) findes at være passende.
6. Byraadet kan opsigse nævnte Overenskomst med 1 Aars Varsel.
7. Køreplanen godkendes af Byraadet, og Ventetiden paa Store Torv maa ikke overstige 5 Minutter og 1 Minut paa Vesterbros Torv.
8. Byen giver i Henhold til Automobillovens § 21 Tilladelse til Automobilkørsel efter Solnedgang paa Silkeborg Landevej, saa længe Overenskomsten staar ved Magt.

Magnus Nielsen forelagde Indstillingen og bemærkede herunder, at de stillede Vilkaar tilnærmelsesvis var de samme, som var stillet for at bevilge det i sin Tid fra et Aabyselskab indgivne Andragende.

Møller forstod ikke, hvad der mentes med, at Selskabet skulde løse Borgerskab i Aarhus. Skulde der løses Borgerskab, maatte Selskabet vel stilles lige med Byens andre Droskeholdere, og saa vilde de forlangte Afgifter, 300 Kr. og 100 Kr., sikkert være en Del for store.

Jakob Jensen syntes, at det var meget fornuftigt, at Selskabet skulde have Hjemsted her i Byen, og fandt de af Brolægningsudvalget foreslaaede Vilkaar meget gode, hvis man overhovedet skulde give Tilladelsen, dog kunde Afgiften nok sættes noget højere. Dette Selskab burde ikke stilles lige med andre Droskeejere, navnlig fordi Automobilomnibussen var tungere og skulde køre større Læs og altsaa vilde slide mere paa Gader og Veje end de almindelige Biler. Vilde man give Tilladelsen, maatte man imidlertid ogsaa tillade andre Andragender af lignende Art, og man vilde da let blive saaledes stillet, at Torvene og de aabne Pladser vilde blive saa stærkt benyttet af Køretøjer udenbys fra, at der ikke blev Plads til de Køretøjer, der besørgede den indenbys Kørsel. Man maatte derfor være forberedt paa at skaffe Plads andre Steder, hvilket imidlertid vilde medføre ret store Udgifter. Taleren vilde derfor henstille, at man foreløbig stillede denne Sag i Bero.

Mikael Johansen kunde i det væsentlige slutte sig til Hr. Jakob Jensens Standpunkt. Taleren havde hidtil været imod at give Tilladelse til den Slags, men da det ikke syntes at hjælpe paa en bedre mellemkommunal Beskatning, var det maaske bedst at bryde "den kinesiske Mur" om Aarhus. Skulde denne Tilladelse gives, burde den gives til alle, saaledes at der ogsaa blev aabnet for Kørselen gennem Riis Skov og Marselisborg Skov og i det hele taget blev fri Adgang til Aarhus fra alle Sider.

Magnus Nielsen fandt det naturligt, at Selskabet skulde løse Borgerskab i Aarhus, hvad det

forøvrigt selv havde tilbudt, og ansaa det ligeledes for naturligt, at dette Selskab blev stillet noget anderledes end de andre Droskeejere, fordi der for dets Vedkommende var Tale om udenbys Kaperkørsel. I det hele taget kunde man slet ikke sammenligne den Kørsel, som Selskabet tilsigtede, med den almindelige Kaperkørsel inde i Byen. Til Hr. Møller, som mente, at Afgiften var sat for høj, og Hr. Jakob Jensen, som fandt den for lav, skulde Taleren bemærke, at den var sat saa høj, for at man ikke straks skulde blive overbebyrdet med alt for mange Automobiler udenbys fra, men at Automobilets Vægt ikke var saa meget større end de almindelige Automobilers, at der blev Tale om synderligt mere Slid end af disse. Forøvrigt lod det sig næppe gøre vedblivende at dæmme op for at lette Adgangen til Aarhus, hvad vel heller ikke var rigtigt, men fra at aabne Landevejene for Automobilfærdselen og til at aabne Skovene var der dog et ret langt Spring. Taleren vilde i hvert Fald ikke være med til at aabne Skovene for Kørsel, dertil var Skovvejene slet ikke anlagt.

Christensen var ligesom tidligere mest stemt for at imødekomme den Slags Andragender, men troede dog ikke, man skulde begynde med at give efter for Folk, som havde Raad til at bo herinde i Byen. Andragendet fra Aabyhøj havde man nægtet, skønt man ved at imødekomme det i hvert Fald vilde have gavnet Byens Handelsstand, saa der var ingen Anledning til at imødekomme Andragendet fra Brabrand. Den foreslaaede Afgift var næppe for høj, da en Automobilnibus, som i sig selv var noget sværere end en almindelig Bil, og som skulde fragte 10-12 Personer, selvfølgelig vilde medføre ret store Udgifter til Vedligeholdelse af Vejene.

Mousten kunde tiltræde Udvalgets Forslag, hvis Tilladelsen overhovedet skulde gives, men syntes, at Byraadet, saalænge man ikke havde en ordentlig mellemkommunal Beskatning, skulde gøre sit til, at Forbindelsen mellem Skattelyene og Byen ikke blev altfor let. Afgiften var absolut ikke for høj. Man kunde vel ikke nægte Selskabet Lov til at køre ind i Byen om Dagen, men Natkørselen og Tilladelsen til at holde paa Byens Pladser kunde man nægte, og det burde man gøre.

Magnus Nielsen ansaa det for muligt, at Slidtagen af Automobilnibussen paa Vejene vilde blive noget større end af en almindelig Automobilroske, men da det ikke drejede sig om nogen lang Vejstrækning, var der dog næppe Anledning til at forhøje Afgiften af den Grund. Afgiften var i det hele taget saa høj, at Forretningen næppe blev meget lukrativ. Snarere maatte Afgiften kaldes for høj, for det gjaldt dog om at skaffe saa mange Købere til

Byen som muligt. Den Indtægt, der vilde indvindes af Byens Folk ved at faa en Bil til hver halve Time at bringe Folk hertil, vilde maaske blive større end Udgiften til Vejens Vedligeholdelse.

Jakob Jensen sluttede sig til Hr. Magnus Nielsens Udtalelse med Hensyn til at aabne Skovene og vilde kun angaaende denne Sag understrege, at Skovvejene aldeles ikke kunde taale den stærke Færdsel, der saa vilde blive Tale om. Dersom man aabnede Skovene, maatte man være forberedt paa at faa saa store Udgifter til Skovvejene, at Hr. Mikael Johansen ikke kunde holde det Løfte, han havde givet for en 14 Dages Tid siden.

Simonsen bemærkede, at det vilde være en fuldstændig Frontforandring, hvis Byraadet nu gav den ansøgte Tilladelse. Hidtil havde Hr. Mikael Johansen været den ivrigste til at modarbejde den Slags Andragender, men nu mente Hr. Johansen, at der burde løses for Afspærringen, fordi denne ikke syntes at fremme en bedre Ordning af den mellemkommunale Beskatning. At den mellemkommunale Beskatning ikke blev gennemført, skyldtes Landstinget, men der var vel næppe nogen, der troede, at Aarhus Byraads Stilling skulde indvirke paa det. Taleren kunde ikke se, at der var nogen Grund til al forandre Standpunkt i denne Sag, og han troede ikke, man behøvede at frygte for senere at faa Andragende om en lignende Tilladelse til en Aabyhøjroute, da denne sikkert var inkluderet i Brabrandruten, som vist kun var en maskeret Aabyrute. Dersom man gav Tilladelsen, var det altsaa kun at tillade Aabyruten i en anden Form, end der sidst blev andraget om. Det skulde imidlertid interessere Taleren at se, om der var sket et saadant Omslag i Stemningen i den sidste Maaned, at man nu vilde tillade Aabyruten.

Mikael Johansen havde kun sagt, at hvis den ønskede Tilladelse blev givet, burde andre ogsaa have den samme Tilladelse. Forøvrigt kunde Forbindelsen mellem Byraadets Stilling i den Slags Spørgsmaal og den mellemkommunale Beskatning let ses, idet Sogneraadetsformændene i Brabrand og Vejlbj var blandt de ivrigste Bekæmpere af den mellemkommunale Beskatning. Talerens Stilling i den foreliggende Sag var ganske den samme som hidtil.

Magnus Nielsen oplyste, at naar Afgiften nu var sat lavere, end da der var Andragende fra Aabyhøj, laa det i, at der nu forelaa en nøjagtig Beregning over den Vejflade, der skulde køres paa, og at Afgiften var beregnet paa Grundlag deraf. Desuden havde den ansøgte Aabyrute været noget anderledes inde i Byen.

Indstillingen forkastedes.

